

Doplňky textu
knihy Luděk Hudec: Úvod na cestu k moudrosti - vydání
2013 podle francouzského vydání 2015

Je to uděláno tak, aby to šlo vložit (vlepit) do knihy

před odstavcem, začínající slovy :

Zde je možné poskytnout jen tuto radu:

Skutečné poznání je obrazné, neverbální, zkušenostní. Nedá se tedy slovně předat v čisté formě. Předávání pomocí slovních popisů může být proto zcela zavádějící, protože představy a asociace se slovy spojené, jsou individuální. A pro jeden jev jsou většinou synonyma, mající vnitřně jemné rozdíly obsahu jevu. Pokud mezi dvěma diskutujícími lidmi není provedeno obsírnější popsání významu daného slova pro sjednocení, není správná výměna informací možná.

Protože duchovní poznání je podmíněn vývojem uvědomění sebe sama bez obsahu mysli a smyslových jevů, („Utiš se a poznej“), jsou všechny přednášky o vědomí zbytečným chvástáním domýšlivců, zůstávajících na verbální úrovni. Místo cesty k poznání nastupuje cesta k hypnóze, sugesci, post hypnotické sugesci, animistické extázi, a ovládnutí posluchačů jako agentů zla. Je to cesta k sektářství, vazalství, v politice k vražedné, ničivé revoluci.

Na konec kapitoly přidat:

Pro usnadnění chápání problematiky, obsažené v této kapitole si připomeňme to, co nám říkají vědci, zabývající se kvantovou mechanikou. Je kolem nás v každé chvíli přítomno stovky miliard bitových informací a my z nich bereme jen dva tisíce bytů. Tak málo toho víme o nezměrné Skutečnosti. Tak nepatrné jsou proti Skutečnosti názory velmi vzdělaných lidí. A přitom svými revolucemi chtějí předělávat lidskou skutečnost lidé nejméně vzdělaní, ale vybavení mocenskými prostředky pro vraždění milionů lidí vzdělaných a obětavě pracujících pro dobrou budoucnost lidstva.

Varování před šarlatány

V poslední době vznikají skupiny lidí, kteří poznali, že v důsledku poznání vědy, kdy se hmota v našich představách rozpadla v částice a pole s podmíněným výskytem; je starý marxistický materialismus neudržitelný. Protože jsou to však nenapravitelní materialističtí dogmatici, chtějíci znovu ovládnout svět svým dogmatem a násilím, tak vytvářejí své nové modely bez Nejvyšší moci a inteligence a bez dlouhého, pracného vývoje na cestě za poznáním, bez jimi neuznávaných demokratických institucí a metod výchovy, jimi neuznávaných.

Tentokrát je však jejich útok na zotročení lidstva nebezpečnější. Místo přímého pronásledování duchovních nauk a jejich vyznavačů, převzali od nich nyní slovo „vědomí“ a vysvětlují ho dlouhými intelektuálními traktáty po svém, pomocí řečí a spisů, tedy materialisticky podobně jako nějaké „duchovní, vysoké“ poznání. Je to jako mluvení teologů o Bohu, ale zde bez boha. Hlásají jen své názory, protože poznat vědomí jako podstatu bytí pomocí řečnění není možné.

Oni o to ani nemají zájem. Jsou přesvědčeni o své nadřazenosti nad vzdělanými lidmi a o zbytečnosti vysokoškolského vzdělávání, nebo duchovních cvičení meditace.

Ve skutečnosti však uvědomění sebe sama jako vědomí je trvalým zážitkem nejvyšší skutečnosti a nejde o nějakou náladu z intelektuální představy, nebo nadšení, vybuzené nějakou vírou na základě přednášky nebo přečtení textu. Nemá to nic společného s duchovním poznáním, se změnou osobních vlastností a schopností, jak je psáno na mnoha místech této knihy. Argumentace hlasatelů o nutnosti vysvětlování pomocí diskuze jen potvrzuje, že jde pouze o intelektuální oblast činnosti. Každý, kdo si pamatuje zavedené fráze je podle nich ten pravý vyznavač. Tato nauka je principiálně náboženstvím bez Boha.

Oproti dřívějším pokusům marxismu o získání světové vlády materiálními prostředky a sliby blahobytu bez kvalifikované práce spojené s nutným vzděláním a výcvikem a dřívějšího potlačování duchovní oblasti života lidí, nyní přidávají zdání duchovní oblasti života svou „unitární“ teorii o všemocnosti vědomí a o jeho jejich správném všeobecném použití všemi lidmi bez rozdílu vlastností a schopností.

„Vysoké“ vědomí mají podle nich všichni, sobě se rovnají a neuznávají nic jiného, než svou nauku jako jedinečnou a unitární a své vědomí jako nejvyšší jsoucnou. Je zbytečné vzdělávání, sebevýchova. Všechny duchovní nauky a vzdělanost minulosti i přítomnosti jsou zavrhovány jako staré hlouposti.

Namísto meditace, popisované v duchovních knihách, u nich nastupuje „meditace z očí do očí“, tedy jeden ze základních prvků hypnózy a davové sugesce. Mizí dobro i zlo, jako, vymyšlené omyly minulosti. Různost přístupů v minulosti nevysvětlují jako podmíněné vývojem jednotlivců a společnosti, ale zavrhuje je absolutně jako nesmysly včetně všech uznávaných mudrců v lidských dějinách starověku i v nejbližší minulosti a přítomnosti.

Nová nauka je jimi pojímána jako unitární, dosud nejlepší a nepřekonatelná. Jejich učitelé za použití prvků hypnózy (meditace z očí do očí) a post-hypnotické sugesce podsouvají lež a slibují rychlé absolutní poznání. Vše ostatní relativizují jako bezpodstatné (zneužívají výrazů z buddhismu) a zaostalé. Jejich vědomí je nade vším, jakákoli vzdělanost je planá, neplatná a lživá. Svou „pravdu“ podkládají extatickými stavy, předávanými pomocí „meditace“ z očí do očí, tedy okultní sugesce. V post-hypnotické sugesci se udržují sebe a své následovníky diskuzemi, vedenými podle zcela dogmatické a sugestivní literatury svého velekněze o špatnosti všeho starého a dokonalosti a jedinečnosti nové unitární nauky.

Používají dvou principů.

První princip spočívá v tom, že překrotí význam toho, co řekl oponent a nahradí to mnoha slovy, napadajícími oponenta na jakýchkoli místech jeho osobnosti. Bez ohledu na dokazatelnost a jakoukoli etiku. Co budou dělat, pokud se dostanou k cíli svých snah, k politické moci, je možno si představit na základě zkušeností z minulosti s diktaturami podobných náboženských a politických sekt v blízké minulosti.

Druhý princip spočívá v tom, že si z vědy a filozofie převzali rozvinutou rétoriku o potenciálním, neprojeveném, o polích a pod, Položí dotaz a až dostanou nějakou odpověď, tak odpoví na otázku znovu pomocí této vyspělé u nich „normalizované“ rétoriky a posluchače ohromí svými „znalostmi o vědomí“. Přitom tato rétorika může být s jednoho hlediska částečně pravdivá, ale pro žáky je zcela neúčinná a zavádějící. Skuteční mudrci ji nikdy veřejně nevedli a vést nebudou, Mezi mudrci je zbytečná, nic nepřinášející a pro žáky je mimo tuto zbytečnost ještě zcela zavádějící do diskuzí

a tím pro opravdové osvětlení vražedná. Pěstuje přebujelou frázovitost intelektuální části ega bez poznání pravdy, ale s hromadou jejich demagogických falešných popisů. Tak se tito lidé nakonec po odpřednášení svých tvrzení sami nazývají pravými vědci a toto povídání pravou vědou. Důkazem jejich vědeckosti je jejich tvrzení samo o sobě; nikoli jejich odevzdaná práce pro společnost. Nejsou to ani filosofové-, ale dogmatictí sektáři.

Je to chlubení se pozlátkem, místo zlatem. Žvanění o moci vědomí je projevem ješitnosti a nikoli moudrosti. Je to duševní narcismus. Od věků platí pro cestu k poznání nejkratší návod: „Utiš se a poznej“ a nikoli „přečti si, nebo poslechni proslov a kecej“. Diskuse a rétorika není cestou k duchovnímu poznání, Není toto ani cestou k vyššímu odbornému vzdělání v přírodovědných oborech pro kvalifikovanou práci pro lidskou společnost.

To je zřejmé i z toho, že nauka je unitární i v tom, že míří do politiky a nevzdělaným a omezeným lidem slibuje nesplnitelné. Blahobyt bez kvalifikované práce. K získání revoluční síly ke zničení oponentů používají starého učení marxismu, oděného do „unitární nejlepší nauky o vědomí“ a slibují jako všelék zrušení dosavadních demokratických institucí, na něž svádějí vše, co oni prohlašují za špatné. To s čím operují jako s vyhledanými příčinami neutěšenosti přítomnosti, jsou parlamentní demokratický systém, banky, politické strany, náboženské společnosti, vzdělávací soustava i sociální instituce. Všechno je podle nich špatné, i když v podstatě o těchto věcech nic nevědí a ani vědět nechtějí, A oni jich budou také používat, ale formalisticky je přejmenují, staré zaměstnance vyhodí z práce a nahradí je svými věrnými amatéry a tučně je budou platit za „očišťování“ společnosti (donašečství pro likvidaci oponentů). Oni všechno slibují zařídit dokonale, až uchvátí neomezenou moc.

Např. banky vznikly již před staletími a umožňují díky koncentraci kapitálu a mezinárodní organizovanosti jednak chránit majetek pracujících a umožnit tak jejich větší budoucí investice i ochranu úspor před lupiči a dále bezpečnější styk dnes tak rozvinutý v platebních kartách a elektronických službách pro každého. To je jedním ze základů rozvoje civilizace společnosti a vzdělanosti jedinců. Jenom díky tomu je dnes přístupné vzdělání pro všechny lidi, kteří se vzdělávat chtějí. A to po celém světě na Internetu.

A přece hlásají tito noví revolucionáři zrušení bank a zařízení jedné státní. To by byla diktatura bez mezí. Za komunistické diktatury musel občan před vycestováním ze státu požádat banku o devizový příslib, pak musel jít na úřad požádat o výjezdní doložku do pasu (pokud ho vůbec a priority mohl mít). Banka musela schválit

„i nákup programovatelné kalkulačky pro výpočtáře statiky konstrukcí.

O kvalitě života přece rozhodují lidé svým vzděláním a poctivou prací a politické a hospodářské zákonodárství. Obé vznikalo dlouho a revoluční zásahy dosud vždy způsobily zásah mocichtivých, nevzdělaných a nezkušených kariéristů. Žádné blaho pro všechny se nekonalo, jen hory zavražděných lidí a naplněné koncentrační tábory s hromadným mučením a vražděním. Ničení kultur domýšlivými primitivy se táhne dějinami lidstva. Přitom opravdoví mudrci minulosti se do politiky nemíchali.

V závěru této stati je velmi nutné znovu upozornit na rozdíl mezi dvěma druhy nám přístupného poznání. Je to zaprvé poznávání zprostředkované pomocí smyslových vjemů, zásahu jiných lidí a vzpomínek paměti a jejich intelektuálního zpracování a zadruhé oproti tomu působením intuice vynořením poučení z nitra o spojitostech a podmínkách, bez vnějšího zprostředkování, po navázání na vyšší zdroj poznání při současném tichu mysli. V knize je o tom psáno mnohokrát. Obě úrovně tvoří jednotu pro běžné lidi, žijící v karmické úrovni a není možné je oddělovat. U vyspělého člověka se tyto oblasti prolínají po celý pozemský život. Může tak inspirativně produktivně pracovat, vzdělávat se i současně provádět sebe-výchovnou činnost na cestě k vyššímu poznání a inspirované práci na vysoké úrovni.

*Str. 198: Výběr knih, před odstavec, začínající slovy:
V přítomné době, kdy se otevřelo veřejnosti mnohé, dříve*

Tři hlavní jsou:

1. Pronásledování až k fyzické likvidaci zástupci vládnoucích mocenských struktur jak státních, místních, tak i náboženských.

O správnosti názorů rozhodovali a dále rozhodují i lidé zločinní, kariéristé, různí šejdiři a fanatictí stoupcí směřů duchovnímu poznání na hony vzdálených. Formálně intelektuálně vzdělání, nebo nevzdělání, jen hlásající své bludy. Pokud byli „intelektuálně vzdělání“, byli to dogmatictí fráziště, hlásající své sektářské fráze jako pravdivé a přitom zakazovali jiným hlásat jiné intelektuální fráze podobného obsahu jako nepravdivé. Jde jim jen o udržení, nebo získání společenské moci a majetku. Vlastní smysl slova politika neznají. Není to pro ně zodpovědná správa veřejných věcí, ale pouze cesta k moci a obohacení, Nutnost vzdělání pro tuto činnost neuznávají a přidělení titulů si po uchopení moci zařídí i bez opravdových znalostí a dlouhého studia. Za vlády komunistů u nás na to stačil pro členy komunistické strany jen krátký abiturientický kurz místo 4 roků studia na gymnáziu. Šlo jim jen o to, aby měli „maturitu“, nebo „titul“ a získali pomocí něho místo vedoucího pracovníka, nikoli nové schopnosti a vlastnosti, ke kterým lze dojít jen řádným a dostatečně dlouhým učením a výcvikem.

I dnes je třeba opatrnosti při sdělování vlastních názorů v této oblasti. Čím méně jsou fanatici otevření poznávání nových názorů, tím bývají útočnější a zákeřnější ve svých útocích na lidi jiného názoru. Velcí učitelé duchovní cesty byli pronásledováni a vražděni (např. Ježíš Nazaretský, Miguel de Molinos, Sokrates aj.).

2. Různí podvodníci, vydávající se za „duchovní učitele“, kteří si něco přečetli, nebo se zúčastnili vystoupení nějakého „divotvůrce“, nebo člověka v exotickém oblečení a byli jím „zasvěceni“ přidělením mantry a jako jeho zástupci předávají jeho moc. Jsou to zástupci různých náboženských a jógických sekt a nemají s nastoupením cesty k poznání nic společného. Učí jen víře a nežádají žádný systém sebevýchovy, ale přesto slibují posmrtné statky, nebo stavy, získané sledováním jejich nauky, nebo dokonce prostřednictvím jejich zásahu („přímluvy u Boha“). Dávají také závadná cvičení, nabádající k používání představitivosti např. pro pocit nekonečného vědomí, nebo přesouvání vědomí jako gymnastiku po čákrách a pod, Přitom přece platí, že poznání přijde

k hledajícím po splnění podmínek a ne, že si ho lidé nasugerují anebo nacvičí jako divadelní úlohu. Velmi stručný návod je: „Utiš se a poznej“! A není to „Přečti si něco a žvaň“.

3. V přítomné době, díky možnosti získávat informace na Internetu, vznikla nová, třetí skupina nepřátel lidí, hledajících poznání. Jsou to lidé, kteří si přečetli zveřejněné spisy o pravé duchovní cestě a vystupují jako rádci na této cestě za poznáním. A neváhají nosit roucho asketů a mnichů a odvolávat se na pravé mudrce a jejich výroky používat. Celou nauku mají založenou na materiálních představách, mentálních konstrukcích a pouze slovních popisech duševních stavů jako předávání poznání, nebo přístupů k „poznání“. Jako výdobytek, jimi utvořený a ne jako sdělení z vyšší oblasti po splnění podmínek.

Nesplňují však skutečně podmínky, rozváděné v této knize. Opisují návody o meditaci, výklady k chápání vědomí na vyšší úrovni, používají ve svých textech výroky ze spisů pravých známých učitelů a spojují toto vše s politickými cíli k dobytí světa v nové revoluci, vedené sice lidmi formálně vzdělanými, ale duchovně mrtvými, materialisty, nevzdělanými v otázkách skutečných potřeb lidstva. Tito lidé nemají ani vlastnosti přírodovědně vzdělaných lidí, znalých přírodních zákonů, ale mají vlastnosti jen planých žvanilů o s svých přesvědčeních. Nepochopili a ani nechťejí a nemohou chápat rozdíly jednání z pozic v obou úrovních, materiální a duchovní.

Pro chápání v duchovní oblasti nevyvinuli nové schopnosti a vlastnosti správnými meditacemi a pochopením vnitřního smyslu duchovních spisů. Nemohou nabídnout poznání, získané pomocí intuice ze dvou důvodů.

Jednak toto poznání sami nemají a jednak je slovní komunikací nepředatelné. Slovně předávají jen své vlastní představy, formulované ve tvarech jimi sdělovaných. A tak vzniká nový marxismus tak, že ve starém je zprofanovaná „hmota“ nahrazována slovem „vědomí“ podle jejich představ o jejich mentálních výtvorech. Podobně materiální sektářské představy o Bohu se začínají vkládat na slovo vědomí. Vznikají tak zavádějící představy o tom, co je míněno pod slovem vědomí v pravé džňana józe na cestě poznání.

Dokonce zde hrozí zneužití důvěry a podsunutí metod sugesce a hypnózy jako „přenos“ od učitele „meditací v bezprostřední blízkosti z očí do očí“ a tím ovládnutí lidí pro jejich účely mentálními prostředky post-hypnotické sugesce, Názorně nám takovou vládu nad sugescí ovlivněnými lidmi předvedli nacisté a komunisté. Post-hypnotické sugesce si lidé vůbec neuvědomují a přece podle nich jednají a vraždí, mučí a ničí. Doporučovat neuvědomělým lidem meditaci z očí do očí je podle okultních nauk začátkem návodu k nacvičování hypnózy. Kdo to v nevědomosti poslechne, žene se do podřízenosti hypnotizérovi, je ovládán jeho post-hypnotickými sugescemi a není veden k osvobození na cestě k poznání božích zákonů. Má vloženy od hypnotizéra jemu vhodné filtry pro omezení možnosti svobodného poznání a jednání a ztrátu svobodné rozlišovací schopnosti. Stává se slepým nástrojem moci svého vůdce. A toto není meditace, ale okultismus!

Podle toho se např. stalo, že vnáboženské sektě pod záminkou požadované chudoby pro vstup do nebeského království členové odevzdali svůj majetek vůdci a spáchali společně sebevraždu.

Tyto falešné hlasatele poznáte podle toho, že hlásají znovu politickou, nebo náboženskou revoluci, nebo puč a hlavně nenávisť k lidem a institucím, které chtějí zničit současně s parlamentní demokracií. Chtějí nastolit diktaturu podle nich „moudrých“ jedinců, poslušných jejich doktriny a ne intelektuální a duchovní rozvoj lidí. A opět slibují, že nastolí „spravedlivý svět“ oproti tomu „nespravedlivému, spálenému, korupčnímu“, který chtějí zničit, Parlamentní demokracii nahradí „občanskou“ s absolutní poslušností zajišťovanou popravišti a koncentráky. Chtějí nastolit nové násilí a vládu lidí typu těch, kteří zavedli diktatury s popravami a kriminalizací řádných produktivních a vzdělaných občanů již v minulosti v mnoha zemích. Způsobili dvě světové války a nezměrné škody a utrpení v diktaturách celého světa.

Závist, nenávist a touha po moci jsou jejich skrytým motorem. Revoluce místo evoluce je jejich učením, prostředkem, aby se mohli dostat k moci bez oponentů, jejich názorů, bez odborného vzdělání a zodpovědnosti, Bez toho, aby šli do politiky v parlamentních volbách jako zralí lidé, kteří se osvědčili v tvůrčím zaměstnání a v kolektivu jako kladní, rozvážní, vzdělaní, zkušení a zodpovědní hospodáři na pracovišti i ve vlastní rodině. Oni místo toho chtějí předělat znovu svět ke svému obrazu, podle svých fantazijních chimér, místo aby napřed předělali sebe na poctivé tvůrčí pracovníky, působící svým vzorem. V penězích nevidí vloženou duchovní hodnotu práce pilných včeliček v lidském úlu pro tvorbu velkých děl a investic do lidského umu, nýbrž hromadu zlata pro jejich loupež.

Chtějí znovu předělávat svět podle své představy místo sebe k obrazu božímu. Vždyť každý člověk je ve svém pozemském projevu v tom nesmírném vesmíru jen práškem, vlnkou v oceánu, jiskrou v ohni, včelou v obrovském úlu. A Moc, která vše tvoří a řídí je také naším životem a dává nám vybrat, To jediné je zcela závislé na našem rozhodnutí, Dále působí vesmírné zákony,

Neznají složitou strukturu státu, vědeckých pracovišť, škol, zdravotnictví atd., ani je to nezajímá. Nevědí, kolik studia, přemýšlení a praktické práce je třeba k tomu, aby se někdo stal produktivním a tvůrčí práce schopným inženýrem, lékařem, vědcem aj. Kolik obětí a peněz museli rodiče studenta obětovat tomu, aby se z něj ten inženýr, lékař, nebo vědec stal. Oni to chápou jako komedii pro získání vyššího platu a po svém politické, vítězství také tuto komedii pro získání titulů zavedou do škol. Tak tomu bylo v minulosti všude, kde takoví revolucionáři zvítězili

Šri Ramana Maháriši učil ve 20. století padesát let své posluchače hledání sebepoznání, Na dotazy o problémech sociálních vždy odpovídal, že nejdříve máme poznat své Já a potom naše dotazy ustanou. Proto znovu doporučuji čtenářům, aby si opatřili rozhmluvu Mahárišiho s Paul Bruntonem – Nesmrtelné Vědomí.

tr. 207, konec knihy: prodloužit odstavec vědomí

Toto vědomí lze zažívat jen po splnění podmínek, uvedených v této knize. Nelze je obdržet na základě četby, diskuse anebo okultních metod výcviku pomocí hypnózy a post-hypnotické sugesce z očí do očí. Nejkratší návod je: „Utiš se a poznej“ (své bytí bez obsahu produktů mysli, citů a smyslových vjemů).